

Braterstwo

Życie chrześcijańskie nie może się odbywać w izolacji. Nawet w przypadku tak szczególnych powołań, jak powołanie do życia w klasztorze, chrześcijanin jest zawsze żywym członkiem Kościoła, który jest Ciałem Chrystusa. Jest to rzeczywistość, w której łączą się doświadczenia wiary ludu Bożego. Jest to tym bardziej odczuwalne w instytucji takiej jak nasza, w której razem wzrastamy, modlimy się i działamy jako członkowie tego samego Zakonu, a prowadzona przez nas praca charytatywna jest możliwa tylko jako wspólny wysiłek i wtedy, gdy jest realizowana w ramach życia we wspólnocie wiary.

W trakcie moich wyjazdów na inwestytury, nieustannie jestem pod wrażeniem więzów przyjaźni, które jednoczą naszych członków. Tego poczucia bezpieczeństwa, zaufania i radości pomiędzy członkami Zakonu wywodzącymi się z różnych środowisk. Jest to szczególnie widoczne podczas naszych corocznych spotkań zwierzchników z całej Europy i Ameryki oraz oczywiście podczas tygodniowej Konsulty.

Nie powinno to nas zaskakiwać. Nasze stowarzyszenie jest przede wszystkim stowarzyszeniem duchowym wzywającym każdego członka do głębszej osobistej świętości zakorzenionej w naśladowaniu Chrystusa. Miesiące formacji prowadzącej do Inwestytury nie powinny pozostawiać wątpliwości, że nasze powołanie jest częścią misji odżywianej przez wspólne modlitwy i wspólne dzieła miłosierdzia na rzecz Kościoła w Ziemi Świętej. To właśnie ta "błogosławiona misja" łączy nas z Chrystusem i naszymi członkami a przez to tworzy głębokie i trwałe przyjaźnie.

Edwin Kardynał O'Brien

Pogłębiajmy naszą refleksję

Trwali oni w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach. Bojaźń ogarniała każdego, gdyż Apostołowie czynili wiele znaków i cudów. Ci wszyscy, którzy uwierzyli, przebywali razem i wszystko mieli wspólne. Sprzedawali majątki i dobra i rozdzielali je każdemu według potrzeby. Codziennie trwali jednomyślnie w świątyni, a łamiąc chleb po domach, spożywali posiłek w radości i prostocie serca. Wielbili Boga, a cały lud odnosił się do nich życzliwie. Pan zaś przymnażał im codziennie tych, którzy dostępowali zbawienia.

Dzieje Apostolskie 2, 42-47

Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem; żebyście i wy tak się miłowali wzajemnie. Po tym wszyscy poznają, że jesteście uczniami moimi, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali.

Ewangelia św. Jana 13, 34-35

Zobowiązanie na ten miesiąc

W tym miesiącu poświęćmy nasz czas na poznanie braci i sióstr, którzy niedawno wstąpili do Zakonu.

Możemy skorzystać z tej okazji, aby szczególnie wspomnieć kogoś w modlitwie i w ten sposób wzmocnić więzi duchowe, które nas jednoczą.